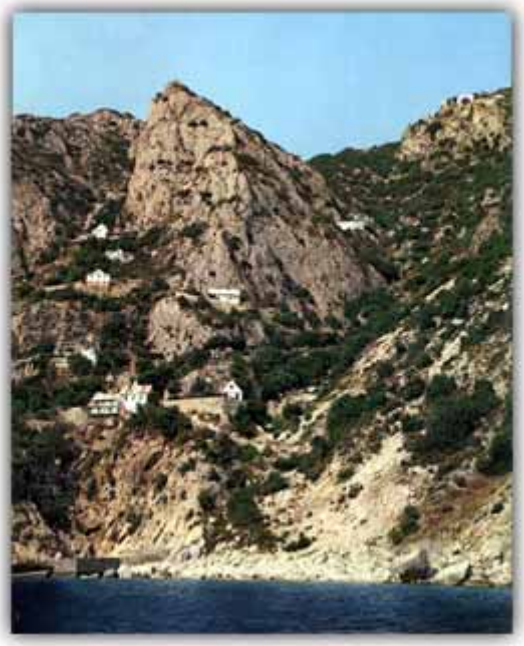
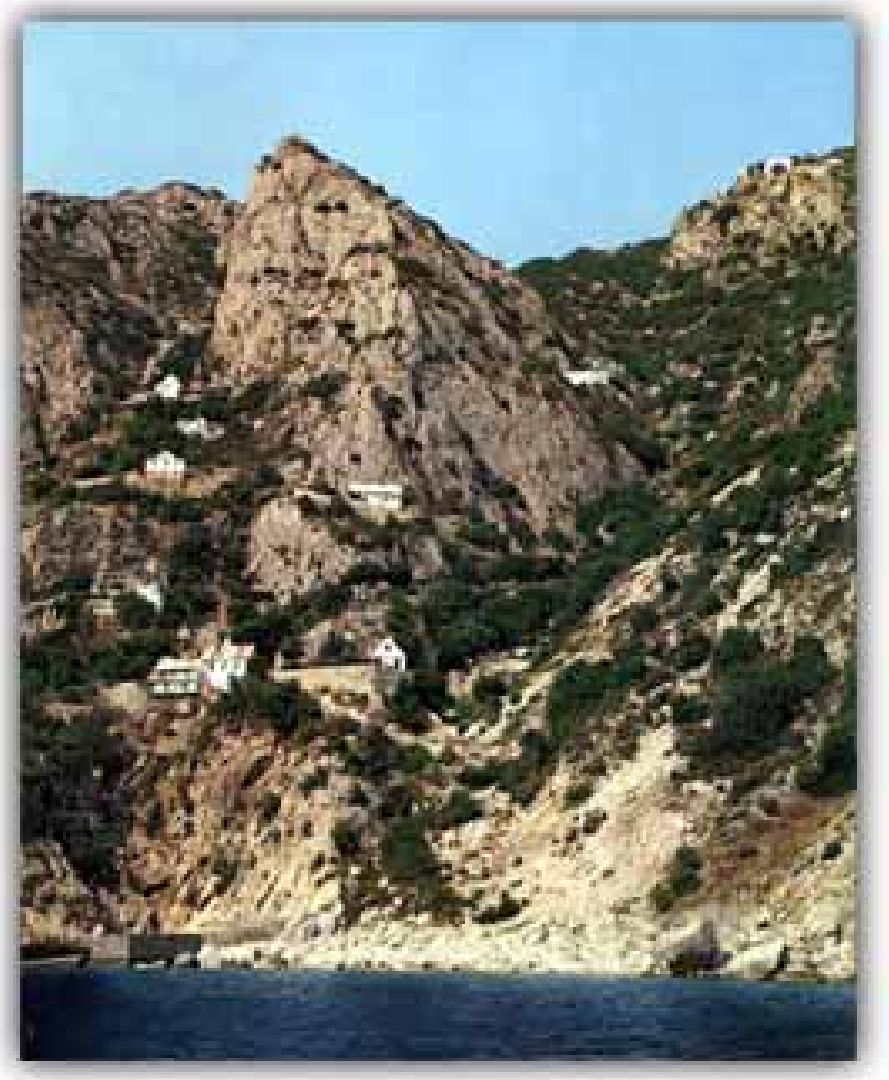
7 Ιουνίου 2026

Ο Γερο Εφραίμ ο Τάλας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές





Απέναντι άπό το Κελλί του Γερο – Ύπατίου (τά Βλαχικα Κελλιά), πάνω άπό τά Κατουνάκια, φαίνεται μιά σπηλιά, ή οποία, όπως διηγούνται οί Γεροντάδες, επί Τουρκοκρατίας ήταν σπηλιά ληστών. Αυτή λοιπόν τήν σπηλιά ό Γερο – Έφραίμ τήν μετέτρεψε σε θειο Σπήλαιο της Βηθλεέμ, διότι τήν άγιασε μέ τήν αγία του ζωή.

Ο Γερο – Έφραίμ καταγόταν άπό τήν Θεσσαλία. Είχε ψυχή ευαίσθητη καί ταπεινή καί πνεύμα ανδρείο καί αγωνιστικό.

“Ελεγε ό Παπα – ‘Ιερόθεος καί ό Παπα – Μακάριος άπό τήν Κερασιά ότι ό Γερο – Εφραίμ ήταν σάν τους Άβ-βάδες της παλαιάς εποχής της Νιτρίας καί Θηβαΐδος. Τά ίδια έλεγαν καί οί ευλαβείς Γεροντάδες άπό τόν “Αγιο Βασίλειο, όπως επίσης καί οί γείτονες του Συνασκητές. “Ολοι τόν παραδέχονταν γιά τις αρετές του καί κυρίως γιά τήν μεγάλη του ταπείνωση καί αφάνεια, ενώ αυτός αποκαλούσε τόν εαυτό του ταλαίπωρο. Άπό ένα – δύο περιστατικά, πού θά αναφέρω, πολλά θά καταλάβουν οί

καλοπροαίρετοι, πού αγωνίζονται στην αφάνεια.

Επειδή οί Πατέρες κατέβαιναν καί αγόραζαν κάτι (τρόφιμα κ.λ.π.) ή έπαιρναν ευλογία άπό Μοναστήρια (παξιμάδι ή κηπουρικά), κατέβαινε καί ό Γερο – Έφραίμ τήν νύχτα κρυφά καί γέμιζε τόν τουρβά του μέ άδεια κονσερβοκούτια άπό τους λάκκους καί τήν ήμερα ανέβαινε καί αυτός φορτωμένος γιά τό Άσκηταριό του, καί έτσι έδινε τήν εντύπωση στους άλλους ότι κουβαλάει τρόφιμα. “Οταν έφθανε στην σπηλιά του, άδειαζε τά αδειανά κονσερβοκούτια, πού είχε στον τουρβά του, μπροστά στην πόρτα της σπηλιάς, γιά νά τά βλέπουν οί επισκέπτες καί νά σχηματίζουν τήν εντύπωση ότι είναι γαστρίμαργος, ενώ αυτός έκανε μεγάλες νηστείες. Μάλιστα, άπό τήνπολλή άσκηση καί τήν πολλή υγρασία πού είχε ή σπηλιά, είχε προσβληθή αργότερα από φυματίωση. Γι’ αυτό καί αναγκάστηκε νά κτίση μόνος του, λίγο πιό πέρα από τήν σπηλιά σε προσήλιο τόπο, ένα μικρό καλυβάκι με ξερολιθιά, πού μόλις τόν χωρούσε.

Τό ϊδιο δέ τυπικό συνέχισε καί εκεί: νά κουβαλάη κρυφά αδειανά κονσερβοκούτια άπό τους λάκκους καί νά τά άφήνη έξω άπό τήν πόρτα του. “Οσοι τά έβλεπαν, επειδή δέν γνώριζαν τήν πραγματικότητα, έλεγαν:

-Τί κάνει αυτός εδώ; Δέν άφησε κονσέρβα γιά κονσέρβα!

***

Οσες ευλογίες τοϋ έδιναν καμιά φορά οι Πατέρες, τίς δεχόταν μέ χαρά, αλλά πήγαινε τήν νύχτα καί τίς άφηνε έξω άπό τά Καλύβια των Πατέρων πού είχαν ανάγκη ή σέ άρρωστους, τους οποίους καί υπηρετούσε.

Ό ίδιος είχε πολλή αυταπάρνηση καί ήταν αφημένος στην Πρόνοια τοϋ Θεοϋ. Κάποτε πού είχε άποκλειστή άπό τά πολλά χιόνια στην σπηλιά, ό Καλός Θεός έστειλε τρόφιμα στον Γερο – Έφραίμ μέ έναν άνθρωπο, ό όποιος, άφοϋ τοϋ άφησε ένα τουρβά μέ ευλογίες, εξαφανίστηκε μπροστά άπό τά μάτια τοϋ Γερο – Έφραίμ! Ό Γέροντας δόξασε τόν Θεό καί πέρασε όλο τόν χειμώνα μέ εκείνη τήν ευλογία τοϋ Θεοϋ.

Παρ’ όλα αυτά πού ανέφερα, ό Γερο – Έφραίμ είχε πολλή αύτομεμψία, καί ορισμένοι πίστευαν, δυστυχώς, όσα έλεγε κατηγορώντας τόν εαυτό του.

“Ετσι ταπεινά καί στην αφάνεια τελείωσε τόν σκληρό αγώνα του γιά τήν αγάπη τοϋ Χρίστου καί άνεπαύθη εν Κυρίω τό 1962. Τήν ευχή του νά έχουμε. ‘Αμήν.

Πηγή